

- wspomniane CCP z siedzibami poza obszarem euro nie będą uprawnione do udogodnień oferowanych przez EBC lub krajowe banki centralne („KBC”) Eurosystemu na takich samych zasadach lub w ogóle;
 - w rezultacie możliwość oferowania klientom w Unii przez wspomniane CCP usług rozliczeniowych lub rozrachunkowych w euro będzie ograniczona, a nawet całkowicie wykluczona.
- 3) Zarzut trzeci dotyczący tego, że zakwestionowany akt narusza art. 101 lub art. 102 TFUE w związku z art. 106 TFUE i art. 13 TUE, gdyż:
- faktycznie wymaga, by wszystkie operacje rozliczeniowe dokonywane w euro i przekraczające określony poziom były prowadzone przez CCP z siedzibami w państwach członkowskich obszaru euro;
 - faktycznie poleca KBC z obszaru euro nie udostępniać rezerw waluty euro CCP z siedzibami w państwach członkowskich spoza obszaru euro, w razie gdy przekraczają one progi określone w decyzji.
- 4) Zarzut czwarty dotyczący tego, że wymaganie od CCP z siedzibami w państwach członkowskich spoza obszaru euro przyjęcia innej osobowości prawnej i zmiany siedziby stanowi bezpośrednią lub pośrednią dyskryminację ze względu na przynależność państwową. Narusza to także ogólną zasadę równości UE, gdyż CCP z siedzibami w różnych państwach członkowskich są różnie traktowane bez obiektywnego uzasadnienia.
- 5) Zarzut piąty dotyczący tego, że sporny akt narusza wszystkie lub część z następujących przepisów: art. II, XI, XVI i XVII Układu ogólnego w sprawie handlu usługami (GATS).
- 6) Zarzut szósty dotyczący tego, że — z zastrzeżeniem, iż nie spoczywa na nim ciężar wykazania, że brak jest uzasadnienia wynikającego z interesu publicznego dla takich ograniczeń (gdyż ciężar dowodu spoczywa na EBC, jeśli chce wykazać dopuszczalność odstępstwa) — Zjednoczone Królestwo twierdzi, że jakiegokolwiek przedstawione przez EBC uzasadnienie oparte na interesie publicznym nie spełniłoby wymogu proporcjonalności, gdyż są dostępne mniej uciążliwe sposoby zapewnienia kontroli nad instytucjami finansowymi mającymi siedziby w Unii, ale poza obszarem euro.

Skarga wniesiona w dniu 1 lutego 2012 r. — Chrysamed Vertrieb przeciwko OHIM — Chrysal International (Chrysamed)

(Sprawa T-46/12)

(2012/C 98/41)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Chrysamed Vertrieb GmbH (Salzburg, Austria)
(przedstawiciel: T. Schneider, adwokat)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Chrysal International BV (Naarden, Niderlandy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uwzględnienie żądania skargi i stwierdzenie nieważności decyzji izby odwoławczej z dnia 22 listopada 2011 r. w sprawie R 0064/2011-1 oraz oddalenie sprzeciwu przeciwko zgłoszeniu wspólnotowego znaku towarowego;
- obciążenie OHIM, względnie interwenienta, kosztami postępowania na podstawie art. 87 § 2 regulaminu postępowania przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „Chrysamed” dla towarów z klasy 5 (zgłoszenie nr 6 387 071)

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Chrysal International BV

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: międzynarodowy słowny znak towarowy „CHRYSAL” dla towarów z klas 1, 5 i 31 (znak towarowy nr 645 337), międzynarodowy słowny znak towarowy „CHRYSAL” dla towarów z klasy 1 (znak towarowy nr 144 634) oraz międzynarodowy graficzny znak towarowy „CHRYSAL” dla towarów z klas 1, 3, 5, i 31 (znak towarowy nr 877 785)

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009, ponieważ w odniesieniu do spornych znaków towarowych nie istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd